

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz

na posiedzeniu w dniu 30 listopada 2016 r.

w sprawie skazanego **P. C.**

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 czerwca 2009 r., sygn. akt VI Ka (...), po rozpoznaniu zażalenia złożonego przez skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (..) z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II AKo (...), w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12 października 2016 r. odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w K. , sygn. akt III K (...), sporządzonego osobiście przez skazanego P.C., albowiem nie odpowiadał on wymaganiom formalnym określonym w art. 545 § 2 k.p.k., tj. nie został sporządzony i podpisany przez adwokata.

Na to zarządzenie skazany wniósł zażalenie. W motywach rozpoznawanego środka odwoławczego skarżący kieruje zarzuty pod adresem wyznaczonego mu obrońcy z urzędu, który nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania, jak i orzekających w przedmiocie wniosku Sędziów Sądu Apelacyjnego w (...). Podkreśla również, że nie jest w stanie, z uwagi na sytuację materialną, skorzystać z obrońcy z wyboru i wnosi o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu celem wniesienia przedmiotowego wniosku

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie można podzielić argumentacji z zażalenia skoro skazany nie wykazał, że przedmiotowe rozstrzygnięcie dotknięte jest uchybieniami, które mogłyby doprowadzić do uchylenia kwestionowanego zarządzenia.

W sytuacji, gdy z mocy wyraźnego przepisu ustawy obowiązuje wymaganie sporządzenia i podpisania dokumentu procesowego przez osobę o szczególnych kwalifikacjach określonych w tejże ustawie (w tym wypadku przez adwokata bądź radcę prawnego - art. 545 § 2 k.p.k.), brak zachowania tego wymogu jest brakiem formalnym i nie pozwala sądowi na przyjęcie pisma, które zostało sporządzone bez zachowania reguł określonych w obowiązującym kodeksie postępowania karnego. W tej sytuacji uznać należy, że Zastępca Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), wobec niewykonania zarządzenia o usunięciu braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania w sprawie skazanego P.C. , zasadnie odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Wskazać również należy, że skazanemu został wyznaczony obrońca z urzędu do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania, który po przeprowadzonej analizie i dokonanej ocenie materiału dowodowego sprawy oraz po zapoznaniu się z osobistym pismem procesowym skazanego, w oparciu o art. 84 § 3 k.p.k., poinformował na piśmie Sąd Apelacyjny w [...] , że nie stwierdził podstaw złożenia wniosku o wznowienie postępowania. W tej sytuacji procesowej skazany został wezwany, na podstawie art. 120 § 1 k.p.k., do uzupełnienia braku formalnego w terminie siedmiu dni, poprzez złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez obrońcę z wyboru (adwokata albo radcę prawnego), pod rygorem odmowy jego przyjęcia. Skarżący braku tego nie uzupełnił w wyznaczonym terminie, co czyni zasadną decyzję Sądu Apelacyjnego w (...) w przedmiocie odmowy przyjęcia osobistego wniosku skazanego.

Jednocześnie nie wykazano, że istnieją uzasadnione powody do wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu. Zagwarantowane bowiem w art. 42 ust. 2 Konstytucji RP prawo do obrony, zostało skazanemu P.C. zapewnione, poprzez wyznaczenie mu w postępowaniu wznowieniowym obrońcy z

urzędu. Zarówno ten przepis, jak i regulacja przewidziana w art. 83 k.p.k. nie daje jednak podstaw do wyznaczania kolejnych obrońców z urzędu, tylko z tego powodu, że dotychczasowi nie spełniają oczekiwań mandanta.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.